

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325010085
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2025:8325010085.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. Pv XXX/XX/XXXX zo dňa 14.02.2025, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júla 2025 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D. C. XXX/X, A., t. č. v E. F. G. G. H.,

uznáva sa za vinného, že

1/

v presne nezistených dňoch v mesiaci júl a august roku 2024, na hlavnej železničnej stanici v C., hrozbou zabitím vynucujúc si prítomnosť maloletej D. I., nar. XX.XX.XXXX z A., poznajúc jej vek, opakovane mal. D. I. nútil ťahajúc ju za vlasy k sexuálnym praktikám s úmyslom získať tak finančný prospech, v dôsledku čoho mal. D. I. uspokojila sexuálne potreby najmenej deviatich mužov, ktorých pre tento účel oslovil A. B., následne ich priviedol k maloletej a takto išli spolu k jednému z východov železničného podchodu, kde na opustenom mieste sexuálne potreby týchto mužov mal. D. I. orálne uspokojovala, načo z blízkej vzdialenosti dohliadal A. B., ktorý si ponechal peniaze od mužov, ktorí mu za toto zaplatili nezistené sumy finančných prostriedkov,

2/

v presne nezistenom období, v jarných mesiacoch roku 2024, v byte na najvyššom poschodí obytného domu nachádzajúcom sa na adrese ulica D. C. J. XXX/X G. A., vediac o zneužívaní alkoholu a prchavých látok maloletými dievčatami K. L., nar. XX.XX.XXXX, M. L., nar. XX.XX.XXXX, F. K., nar. XX.XX.XXXX, H. K., nar. XX.XX.XXXX a D. I., nar. XX.XX.XXXX, všetky z A., o ktorých veku vedel, nakoľko išlo o dievčatá bývajúce v jeho okolí, s ktorých rodičmi sa poznal, naviedol tieto dievčatá, aj v čase kedy boli pod vplyvom alkoholu a prchavých látok, aby navštevovali jeho byt a aby tam mali opakovane pohlavný styk s viacerými mladými mužmi – N. K., A. K., D. K., A. O., od ktorých za to A. B. prevzal rôzne sumy finančných prostriedkov a alkohol,

teda

v bode 1/

prechovával dieťa na účel detskej prostitúcie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – násilím a hrozbou bezprostredného násillia,

v bode 2/

zlákal dieťa, na účel detskej prostitúcie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal

v bode 1/

zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona,

v bode 2/

zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 179 ods. 3 Trestného zákona, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, ochranný dohľad ukladá na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaväzuje obžalovaného zaplatiť náhradu škody poškodenej mal. H. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. D. C. XXX/X, A., vo výške 7 500,00 eur a mal. F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. D. C. XXX/X, A., vo výške 7 500,00 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor I. P. C. podal dňa 14.02.2025 obžalobu na A. B. pre zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: „v dobe od 19.07.2024 do 09.08.2024, na hlavnej železničnej stanici v C., pod hrozbou ublíženia na zdraví a zabitia, opakovane nútil maloletú D. I., nar. XX.XX.XXXX z A., o ktorej veku a pomeroch mal vedomosť, nakoľko bývali v tej istej časti mesta a je jej vzdialený príbuzný, aby orálne uspokojila minimálne deväť doposiaľ neidentifikovaných mužov, čomu predchádzalo to, že obvinený týchto mužov zháňal v miestnom pohostinstve zvanom P. na ulici K. J. XX, C. a následne ich priviedol k maloletej poškodenej, ktorá sedela vonku na lavičke a potom spolu išli do podchodu pod hlavnou železničnou stanicou v C. a na iné miesta v okolí hlavnej železničnej stanice, kde maloletá poškodená pod hrozbou násillia a zabitia zo strany A. B., ktorý stál vedľa, týchto mužov orálne uspokojila a obvinený za to od každého z nich zobral presne nezistenú sumu peňazí, ktoré si ponechal,“

a pre zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d), j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: „v presne nešpecifikovanom období, pravdepodobne od marca roku 2024 do mesiaca júl 2024, v byte na najvyššom poschodí obytného domu nachádzajúcom sa na adrese ulica D. C. J. XXX/X v A., pod hrozbou násillia a takisto použitím fyzického násillia, ako ťahanie za vlasy a šatstvo, údermi do hlavy a tela, dusením vankúšom, zamykaním v byte a podobne, nútil päť maloletých dievčat a to K. L. XX.XX.XXXX., M. L. nar. XX.XX.XXXX, F. K. nar. XX.XX.XXXX, H. K. XX.XX.XXXX a D. I. . XX.XX.XXXX., všetky z A., o ktorých veku vedel, nakoľko išlo o dievčatá bývajúce v jeho okolí, s ktorých rodičmi sa poznal, aby mali opakovane pohlavný styk s mužmi, ktorí chodili do jeho bytu, kde mu nosili alkohol, cigarety, toluén a riedidlo na tetovanie, ktoré kupovali a takisto doposiaľ nešpecifikovanú sumu peňazí, čo malo slúžiť ako odplata za to, že im obvinený A. B. zabezpečí to, že budú mať pohlavný styk s poškodenými maloletými dievčatami, pričom maloletú poškodenú D. I. nar. XX.XX.XXXX, minimálne raz predal za účelom poskytnutia sexuálnych služieb mužovi menom P. D., ktorý prišiel do jeho bytu a od ktorého obvinený A. B. zobral sumu 5,-€ a následne ich oboch zamkol na záchode v jeho byte a to za tým účelom, aby s ním mala poškodená D. I. nar. XX.XX.XXXX pohlavný styk, čo však poškodená odmietla, za čo ju obvinený A. B., po tom, čo ich oboch zo záchoda pustil von, zbil tak, že ju zvalil na posteľ, udrel ju do tváre a dusil ju vankúšom, čím jej spôsobil podliatinu pod okom a takisto zobral sumu 2,-€ od muža menom Q. za to, že sa mu poškodená D. I. nar. XX.XX.XXXX ukáže nahá, čo aj poškodená pod tlakom

obvineného A. B., ktorý do nej kopal, spravila tak, že si siahla nohavice a zdvihla si tričko hore, čím takto A. B. za odplatu vo forme alkoholu, cigariet, látok na fetovanie a peňazí opakovane ponúkal a predával päť maloletých dievčat na poskytovanie sexuálnych služieb, k čomu ich nútil hrozbou násillia a použitím násillia a za tým účelom ich vo svojom byte aj zamykal“.

Dokazovanie na havnom pojednávaní ku skutku pod bodom 1 (C.):

Obžalovaný uviedol, že celá obžaloba je hrubým klamstvom proti nemu, D. sa zdržiavala jeden čas pri stanici v C., dokonca to nebolo jeden čas – bola tam stále a jeho navádzala, aby tam bol aj on a ona tam mala frajerov, pričom jeden z nich ho aj zbil. Ona bola stále opitá a nafetovaná. Žiadne peniaze od D. I. nezobral. Na otázku prokurátora pripustil, že tam bol v období, ktoré prokurátor zisťoval, t.j. od 09.07.2024 do 09.08.2024, no s tým, že dňa 09.08.2024 odišiel do R., odkiaľ sa 19.08.2024 vrátil.

Svedok A. B. (bez domova, zdržiavajúci sa medzi hlavnou železničnou stanicou v C. a OC S.) uviedol, že s obžalovaným sa spoznal na železničnej stanici, kde bol s jednou „holkou“, ktorej meno uviesť nevie. A. B. bol s tou holkou, prespávali pri jednom strome ako sa ide ku stanici. On ju predával a keď mali peniaze, tak si kupovali jedlo, rohlíky, chrumky a podobne. Videl viackrát, že A. B. posadil tú holku do taxíka, taxík ju odviezol a po nejakom čase ju taxikár priviezol späť. Zdržiavať sa tam mali v letných mesiacoch roku 2024.

Okolnosti, ktoré uvádzal v prípravnom konaní - výsluch zo dňa 16.01.2025 (čl. 165), mu povedalo to dievča, ktoré bolo na stanici s A. B. – nútil ju chodiť s mužmi a aj ju bil. Sám však videl, že ona viackrát prišla spoza stanice a dala A. B. do ruky peniaze.

Svedok P. S. uviedol, že A. B. bol s „tou mladou“ na stanici. Bolo to v lete. „Videl som ako ona išla do krčmy, ktorá je pri stanici, s tým pánom jedným. Rozprávali a dohadovali sa. B. bol vtedy mimo. Ďalej som videl ako išla s ním, ako išli spolu. Išla s ním do kriakoch. Tam mu vybrala penis a honila ho. Dal jej za to dvadsať eur a potom prišiel ku nej A. a zobral od nej tých dvadsať eur, to si pamätám. Všetci išli potom na stanicu“.

Prokurátor prečítal zápisnicu o výpovedi svedka z prípravného konania zo dňa 10.9.2024 (čl. 278-280). Svedok potvrdil pravdivosť prečítanej výpovede. V tejto výpovedi uvádzal, že to videl pri budove za „tunelom“ a videl aj ako ho „fajčila“. B. ju mal nútiť chodiť za chlapmi – no fyzické násillie svedok nevidel.

Na havnom pojednávaní konanom dňa 18. júna 2025 bola vypočutá svedkyňa D. I. (v čase výsluchu plnoletá obeť trestného činu) prostredníctvom videokonferencie, ktorá uviedla, že A. B. ju zobral do C. tvrdiac, že pôjde k jeho sestre do K.. Klamal však, lebo zostali v C. a vyhrážal sa jej, že keď nebude s ním, že ju zabije. Keď boli pri železničnej stanici v C., A. B. chodil za staršími mužmi a hovoril, že im dá dievča. Keď niekoho zohnal, prišiel za ňou a povedal jej, že musí ísť s nimi. Keď to odmietala, chytil ju za vlasy a povedal jej, že musí ísť do podchodu a urobiť tam čo treba, lebo za to už B. dostal peniaze. „Ta, chcel, aby som ich vyfajčila.“ Za jeden deň jej takto priniesol aj deväť chlapov. Miesto, kde to robila, opísala tak, že ide o železničný podchod a pri jednom z východov z tohto podchodu je opustené miesto, kde sú stromy, pri ktorých týchto mužov sexuálne uspokojovala. Pri tom v blízkosti stál A. B., ktorý na to dohliadal a inkasoval za to peniaze.

Keď sa svedkyňa rozhodla z C. odísť a prišla autobusom do T. F. M., tam ju našiel A. B. a opäť ju zobral do C..

Pri odstraňovaní rozporov oproti skoršej výpovedi z prípravného konania (výpoveď zo dňa 02.10.2024 (strana 7 zápisnice, čl. 196) svedkyňa vysvetlila: „Dala som hore tričko a tepláky, žeby ten starý gadžo, ktorý chcel, aby som ho vyfajčila, ma videl nahý, lebo A. povedal, žeby neboli zadarmo peniaze, ktoré mu ten gadžo dal. Ja som nechcela ho vyfajčiť, lebo mi bol odporný a bolo by mi z toho na zvracanie, tak ma A. donútil, aby som sa takto vyzliekla – siahla nohavice a zdvihla tričko, aby sa na mňa ten gadžo chvíľu takto pozeral a aby si pri tom vyhonil. To s tým gadžom, keď som musela dať hore tričko a dať dole tepláky, to sa stalo v C., nie v byte u A. v A.“

Dokazovanie na havnom pojednávaní ku skutku pod bodom 2 (byt A.):

Obžalovaný A. B. ku skutku uviedol, že obžaloba je klamstvom proti nemu. Tie deti k nemu chodili odmalička, jeho žena im dávala jesť, keď ich otec bol v base. Pozná ich odmalička. Tieto deti sa naučili len to, čo videli u svojich rodičov, ktorí „sexovali“ na kope a zanedbávali výchovu svojich detí.

Obžalovaný pripustil, že aj on s nimi pil, avšak nikoho do ničoho nenútil, oni sami pili a fetovali a aj spolu sexovali, ale on na tom nemá žiadny podiel viny, on ich k tomu nevedol.

Svedok A. O. potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, kúpili A. (obžalovanému – pozn. súdu) víno, dali mu ho a on ich nechal v jeho byte. Prišli dievčatá a „sme tam sexovali“. Bol tam len raz a mal sex – dievča išlo s ním dobrovoľne.

Svedok N. K. v prípravnom konaní vo výpovedi, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedol, že A. mu povedal, že mu vybaví K. L. za päť eur alebo za víno. Pili a fetovali v byte u A.. Počul ako A. kričal na D., aby mu išla zarábať peniaze na víno a jedlo. On ju „predával“ na byte. Chodil tam D., A., P. O. a A. O.. Keď prišli, dali mu tašky s vínom do ruky, tak išli traja chlapi s D. na izbu. A. kričal na D., aby išla zarábať peniaze a raz ju udrel po tvári. Takto chodili chlapi asi dva mesiace. Raz videl, že nejaký chlap dal A. dvadsať eur za to, že bude mať sex s D. a zostal tam až do rána. H. povedal, že keď nepôjde s D., tak ju zbije. On sám mal sex so K. a M. L.. Dal A. víno, aj jedlo a on to tak vybavil. Kupoval mu víno, aj veci na fetovanie, lebo chcel sexovať so K. a M.. Chodili tam chlapi aj z iných miest, chceli, aby im A. vybavil dievčatá.

Svedok po prečítaní výpovede potvrdil jej pravdivosť.

Poznámka súdu: Pohlavný styk tohto svedka N. K. s mal. M. a mal. K. potvrdila vo svojej výpovedi aj samotná maloletá M. L., mal. H. K., ale aj mal. K. L..

Svedok A. K. v prípravnom konaní vo výpovedi, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedol, že A. hovoril, aby išli kúpiť víno, cigarety, riedidlo a on im za to dá dievčatá. On pre nich prišiel a povedal, že dievčatá už na nich čakajú u neho zatvorené. Videl ako každý „sexoval“. Dievčatá boli „pijane“ a A. im hovoril, aby s nimi išli – nevyhrážal sa im, no oni videli riedidlo, víno a cigarety, tak s nimi išli. Nepočul, žeby kričal na D. I.. Q. B. „P.“ spal s D. I. a K. L. – A. ho poslal do S., aby ukradol pálenku, a keď mu ju priniesol, A. mu za to dal dievča. Raz D. a inokedy K.. S F. mal sex D., O., aj A. B.. Asi dva mesiace tam chodili každý deň. On mal sex len s M. L. každý deň. Dievčatá s tým sexom súhlasili. Dievčatá nikto nenútil, no boli napité a nafetované. A. „im dával“.

Po prečítaní časti výpovede – str. 2 zápisnice na čl. 176 – svedok zareagoval nesúhlasným spôsobom. Svedok zdôraznil, že A. B. im nepovedal, že dievčatá čakajú na nich u neho zatvorené.

Poznámka súdu: Pohlavný styk tohto svedka A. K. s mal. M. potvrdila vo svojej výpovedi aj maloletá H. K..

Svedok D. K. v prípravnom konaní vo výpovedi, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedol, že A. je jeho „ujko“. Raz boli u A. – on, N., brat A. a ujko A.. Zavolať K. a M. L. a okolo desiatej večer aj D., ktorá prišla nafetovaná. Potom prišli N. sestry F. a H. K.. U. im povedal, že si majú zobrať každý jedno dievča a on išiel s D. do druhej izby „na sex“. Oni s dievčatami tancovali, keď potom im dievčatá povedali, že aj oni chcú sex. K. A. chodili takto asi každý druhý deň vždy keď mali peniaze, museli mu kúpiť víno a jedlo. Chodili tam aj P. D., Q. O. a ten P.. Všetci dávali A. B. za sex s dievčatami víno a cigarety. A. na dievčatá kričal, že keď nepôjdu, tak pôjdu von z bytu. Nikdy však dievčatá fyzicky nenapadol. Len kričal, keď mal vypité. Prideloval, ktoré dievča pôjde s kým.

Po prečítaní úvodu výpovede (spontánna časť) svedok uviedol, že to nie je pravda. Kriminálka „si napísala čo chcela, ešte nám každému ponúkli peniaze, aby sme na A. vypovedali.“

Svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil, že: „Iba my sme mali sex. Ja, brat N., Q. a ešte jeden zo K.. Ja som mal sex s H., N. s M., Q. bol s druhou L. a ešte O. – ten mal sex so K..“

Poznámka súdu: Pohlavný styk tohto svedka D. K. s mal. H. potvrdila vo svojej výpovedi aj samotná maloletá H. K..

Svedkyňa D. I. (vypočúvaná prostredníctvom videokonferencie) uviedla, že bola u „chyži“ u A. B. zavretá v jednej izbe, odkiaľ ju nechcel pustiť a bolo tam veľa dievčat a chlapcov, ktorí fetovali a pili. Stalo sa, že prišiel k nej a obťažoval ju. Nedala sa obťažovať, ubránila sa. Pobožkal ju síce, ale to nechcela.

V byte u A. B. nemala sex. Pripustila, že ostatní sex mali: „On ich nepustil do chyži zadarmo, museli mu dať peniaze alebo víno, a vtedy ich pustil do bytu. Veľa detí tam fetovali a pili.“

D. I. ďalej uviedla okruh osôb, ktoré tam chodili: „Chodila tam K., ktorý býva na V., potom chodila tam aj M., M. tam chodila. F., aj asi sa volá A.. Chlapci tam chodili – D., A., P., M.“

Z vyjadrenia tejto svedkyne bolo možné len približne určiť dobu spáchania skutku (jarné mesiace) : „On ich pustil do chyži za to, že mu dali pálenku a vtedy bola vonku zima, preto boli u neho v byte, kde pili a fetovali.“

Svedkyňa ďalej uviedla, že tam bola dva týždne. Tí, čo tam fetovali a pili, o nej vedeli, ale A. B. sa im vyhrážal, aby to nikomu nepovedali.

Na otázku prokurátora odpovedala, že A. B. ju nenútil k sexuálnemu uspokojeniu iných mužov aj v byte v A. „lebo tam nikto nemal peniaze, čo by mu za to zaplatil.“

V ďalšej časti dokazovania boli podľa § 135 ods. 1 Trestného poriadku, prečítané výpovede (aj v čase konania hlavného pojednávania) maloletých svedkýň H. K., F. K., M. L. a K. L..

Podľa § 135 ods. 1 TP, výsluch svedka, ktorý je dieťaťom, o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jeho osobné vlastnosti, vzťah k obvinenému alebo k podozrivému, závislosť od obvineného alebo podozrivého alebo povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť duševnú integritu alebo vystaviť ho riziku druhotnej viktimizácie, sa vykoná s využitím videokonferenčného zariadenia. Výsluch treba vykonať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa v ďalšom konaní už nemusel opakovať. Klásť otázky takémuto svedkovi možno len prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní. V prípravnom konaní možno výsluch opakovať len so súhlasom prokurátora. Opakovaný výsluch v prípravnom konaní vedie spravidla tá istá osoba. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia predsedu senátu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez splnenia podmienok uvedených v § 263 alebo postupom podľa § 270 ods. 2.

Podľa tretieho odseku cit. ustanovenia, na výsluch svedka o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jeho osobné vlastnosti, vzťah k obvinenému alebo k podozrivému, závislosť od obvineného alebo podozrivého alebo povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť duševnú integritu alebo vystaviť ho riziku druhotnej viktimizácie, sa použije postup podľa odsekov 1 a 2, ak ide o svedka, ktorý je obzvlášť zraniteľnou obeťou a jeho rodinného príslušníka podľa osobitného predpisu, a o svedka, ktorého vek nie je známy a u ktorého existuje dôvod domnievať sa, že je osobou mladšou ako 18 rokov, až kým sa nepreukáže opak.

Poškodené sú v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) bod 1/, bod 4/ zákona č. 274/2017 Z. z., o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, obzvlášť zraniteľnou obeťou (obeť trestného činu obchodovania s ľuďmi - niektorého z trestných činov proti ľudskej dôstojnosti).

Podľa § 2 ods. 1 písm. f) vyššie citovaného zákona č. 274/2017 Z.z., druhotnou viktimizáciou je ujma, ktorá obeti vznikla v dôsledku konania alebo nekonania orgánu verejnej moci, subjektu poskytujúceho pomoc obetiam, poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, znalca, tlmočníka, obhajcu alebo oznamovacích prostriedkov.

Trestný čin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 Trestného zákona je zaradený medzi trestné činy proti slobode a ľudskej dôstojnosti (prvý diel druhej hlavy druhej časti Trestného zákona).

Súd zdôrazňuje, že na rozdiel od skutku pod bodom 1/ - výpoveď jedinej maloletej nebola osamelým, či správnejšie povedané rozhodujúcim dôkazom pre uznanie viny.

Vo veci R. a S. P. U. – W. sa prvý krát definoval slovo rozhodujúci – v rozhodujúcej miere. Slovo rozhodujúci znamená viac než preukazujúci a teda viac než len to, že bez sporných dôkazov by sa odsúdenie stalo menej pravdepodobné a oslobodenie viac pravdepodobné, pretože inak by takej definícií zodpovedal každý dôkaz. Slovo rozhodujúci musí byť vykladané úzko tak, že označuje dôkaz taký významný alebo dôležitý, že ho možno považovať za určujúci pre výsledok konania. Rozhodujúci dôkaz je taký dôkaz, bez ktorého by ostatné dôkazy neboli dostatočné na vyslovenie viny.

Zo spáchania skutku pod bodom 2/ nebol obžalovaný usvedčený iba jedinou „izolovanou“ výpoveďou maloletej, ktorú v prípravnom konaní nemohol vypočuť a ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní iba prečítaná. Zo spáchania skutku pod bodom 2/ bol obžalovaný usvedčený celou reťazou dôkazov – výpovede maloletých dievčat a svedkov, ktorí sa „zúčastnili“ na sexuálnom styku s nimi sa v podstatných bodoch prelínajú (na čo upozorňuje súd pri výpovediach jednotlivých svedkov v poznámke súdu) a teda nemožno hovoriť o tom, že výpoveď maloletej svedkyne z prípravného konania – i keď obvinený nemal možnosť jej klásť otázky – je jediným dôkazom, ktorý výlučne alebo v rozhodujúcej miere usvedčuje obžalovaného.

Pre lepšiu názornosť, súd často cituje vyjadrenia svedkýň:

Svedkyňa mal. H. K. v prípravnom konaní uviedla, že si pamätá, že sa prespala. Chodili do chyži (byt A. B.) A. s prezývku K. - „Taký starý. Také veľké uchy má.“ Do bytu chodila okrem nej aj M., K. R. F. a chlapci N. (jej brat), A. a D.. Pri zisťovaní, či vie, čo je to sex uviedla, že: Vie, čo je sex – „Dal mi dnuka, dobre robil.“ Prespala sa tak s A., aj s D.. S D. dvakrát. A. ju chytil za vlasy, prekryl jej ústa a znásilnil ju. A. ju vyzliekol, „Dal mi dole tak nohavice a dal mi kokot dolu, medzi ne no a do mňa robil“. (strana 5 zápisnice). Vtedy v byte nikto nebol, ona sa ho bála, „Bo on je taký šalený, zobere nožík a môže ma zabiť.“ Potom ju ešte udrel, aby to nikomu nepovedala. Pri zisťovaní obdobia skutku svedkyňa uvádzala, že mala oblečenú vetrovku, koženkovú bundu. Inokedy mala v byte sex s D., bola nafetovaná, ale verila mu, že s ňou chce chodiť. M. mala sex a A. a K. s jej bratom. Nikto ich pritom nenútil, samé chceli sex.

Súd na okraj vyššie uvedeného použitia násilia uvádza, že túto výpoveď prokurátor mal k dispozícii už v prípravnom konaní a z tohto skutku A. B. neobvinil, pričom tento skutok, ktorý by mohol napĺňať znaky zločinu znásilnenie nie je popísaný v skutkovej vete obžaloby a preto sa nepremietol ani do skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku.

Svedkyňa mal. F. K. v prípravnom konaní uviedla, že D. ju priviedla k A. B. do bytu, on zavrel dvere a povedal jej, že už ju von nepustí, pokiaľ nepôjde s chlapcami. Svedkyňa na to reagovala, že nie je kurva, na čo B. začal „huľákať“. Potvrdila, že do bytu A. B. chodila D. (I.), H. (K.), K. (L.) a M. (L.) a chlapci D., A., A., P., N. a T.. Do bytu chodili každý deň okolo osemnásť hodiny – bola už tma. Na otázku vyšetrovateľa v akom období tam chodili, svedkyňa uviedla „Zima, tak jak teraz bolo.“ (Výsluch konaný dňa 1.10.2024 – poznámka súdu.)

Na otázku vyšetrovateľa, či mohla z bytu odísť, uviedla, že nie, lebo A. (B.) ju nepustil vonku. Ona sa s D. iba bozkávala. V byte sa pozerala ako A. s D. súložili. B. ju fyzicky nenapadol, neublížil jej. Jej rodičia vedeli, že chodí do tohto bytu. Bola tam asi päťkrát až dovtedy dokedy jej to mama nezakázala.

V ďalšej časti výpovede vyšetrovateľ zisťoval, či vie, čo je to sex, svedkyňa to popísala spôsobom zodpovedajúcim jej mentálnej výbave a následne priznala, že s D. súložila. Uviedla, že B. ju chytil za vlasy, aby išla k nemu hore do bytu, a keď tam prišla, videla, že D. robila „tote veci“ – rukou zovretou v päšť pohybuje opakovane k ústam. S A. B. mali mať sex okrem D. aj K. a M.. Okrem neho mali sex aj s D., A., N. a P.. Fetovali a pili pritom. Na otázku vyšetrovateľa, či mala sex s D. dobrovoľne, odpovedala, že ju nútil A. B., ona s ním nechcela ísť. Svedkyňa to popísala tak, že B. jej dal dole tričko, hodil ju na D., ktorý bol nafetovaný, on ju chytil a „toto sme už robili“. „Potom som vstala, dala som jemu po pysku, aj tomu A. som dala po pysku. Zobrala som kľúče, otvorila som dvere a išla som doma.“ Kľúče vzala zo stola, lebo inokedy ich mal A. vo vrecku, keď ju nechcel pustiť z bytu.

Svedkyňa mal. M. L. v prípravnom konaní uviedla, že v byte u A. B. na ul. D. C. bola raz opitá a nafetovaná, bola s ňou tam aj K. a keď prišli chlapci a dali A. päť eur za to, „že sme mali sex.“ Po chvíli znovu popíjali a druhýkrát mali sex. V byte bola štyri, päťkrát, možno aj viac. Sex mala s A. K., D. K., N. K. a „ten A.“. N. a A. jej dali piť a fetovať a potom na ňu kričali, aby išla na posteľ – „Ak nepôjdem, tak nebudem ani piť, ani fetovať.“ Okrem tohto ju žiadnym iným spôsobom nenútili. V ďalšej časti výpovede

popisuje ako ju A. prvýkrát zobral do bytu, keď už bola opitá, púšťal jej pesničky a ona tancovala. Vtedy s ním ešte sex nemala. Neskôr na otázku, či mala sex aj s A., prikývla hlavou na znak súhlasu. S A. mala sex aj H. a F. mala sex s D.. Ona mala v byte sex dvakrát a to s A. a N.. V byte mala dvakrát sex a v tej izbe mala sex aj H. s A.. Do bytu chodili F. K., H. K., D. I., K. L. a ona. S A. spala D., aj H.. Do bytu chodil aj A. O., A., aj D.. Ona mala sex s A., ktorého prezývajú K. (obv. B.). Sex mala aj so K.. Ten chlapec, s ktorým mala sex, dal A. B. päť eur. V jeden deň mala sex s A. (B.) a druhý deň s N. (K.).

Svedkyňa mal. K. L. v prípravnom konaní uviedla, že v byte u A. B. v A. pili a fetovali. Do bytu chodila aj M. L., D. I., F. K., H. K.. Do bytu chodili aj chlapci A. K., D. K., N. K. a ďalší, ktorých mená nevie. Pohlavný styk mala s N. K. – mala ho aj s ďalším chlapcom, ale nevie jeho meno. Sex s nimi mala preto, lebo sama chcela. A. B. volal chlapcov do bytu, aby mali s dievčatami sex. Aj ďalšie dievčatá mali sex preto, lebo chceli. A. od nich za to nič nechcel. Pri zisťovaní obdobia kedy svedkyňa navštevovala byt A. B., uviedla, že boli prázdniny (od pondelka do pondelka). Chodili tam večer. V byte nemala sex s A. B.. Potvrdila, že sex s ním mala F., aj H..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.5.2025 vypočutá znalkyňa P. G. S., P., potvrdila závery svojich znaleckých posudkov, ktorými posudzovala osobnosť obžalovaného a maloletých poškodených.

V konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcom pre odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, P. G. S., P., ktorá vypracovala znalecké posudky, ktorými posudzovala osobnosti poškodených dievčat (zväzok č. II.) por. č. 36 až 40. Znalkyňa zdôraznila, že zdôrazniť, že posudzované dievčatá – s výnimkou M. L., nemali patologický intelekt a nemali ani patologické pamäťové schopnosti. U M. L. konštatovala ľahkú duševnú zaostalosť, už ide o patologický intelekt vo forme vývojovej poruchy, pričom aj táto osoba, ak niečo intenzívne zažije, dokáže to spôsobom seba vlastným reprodukovať.

Pri osobnosti mal. F. K. sa znalkyňa vyjadrila, že ide o závislú osobu, ktorá od útleho veku zneužíva prchavé látky a možno aj alkohol, preto uvádza, že je často dobrovoľne angažovaná aj v antisociálnych aktivitách (str. 62 ZP) a z psychologického hľadiska človek, ktorý je závislý na prchavých látkach – nikotíne, alkohole, toluéne, je tento človek motivovaný vrátiť sa na miesto, kde sú mu tieto látky poskytnuté.

Vo vzťahu k posudzovanej maloletej D. I., znalkyňa vysvetlila, že D. I. vie si zapamätať a uložiť a vybaviť si konkrétne udalosti z pamäti a to udalosti, ktoré prežila a aj zaznamenala na emocionálnej, ako aj racionálnej úrovni. Odlišností zistené znaleckým posudkom č. XX/XXXX a znaleckým posudkom č. XX/XXXX, znalkyňa nepovažuje za zásadné. Prvý a druhý znalecký posudok sa líši vstupným podnetom od samej poškodenej, pri prvom znaleckom posudku prišla „priamo z ulice“. Pri druhom znaleckom posudku – č. XX/XXXX realizovala vyšetrenie dňa 01.10.2024. Na druhé vyšetrenie však už D. I. neprišla „priamo z ulice“, ale prišla už z prostredia CDR aj s vychovateľkou, kde bola už stabilizovanejšia, kde vykazovala znaky takej spokojnosti, bola lepšie upravená, mala čistý zovňajšok, jej vystupovanie bolo také pokojné a mala trošku aj iné názory na svoj budúci život.

Tieto zmeny prostredia nemali vplyv na vierohodnosť výpovede D. I., ale skôr na intenzitu prežívania udalostí, ktoré zažila. Pri vyšetrení v auguste (ZP XX/XXXX) bola v neistote, nevedela čo s ňou bude a mala sa vlastne vrátiť do A..

Znalkyňa ďalej vypracovala aj znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorým posudzovala osobnosť obvineného (čl. 300 vo zväzku č. I.). Obvinený má vysoké lži skóre. Povaha činu zodpovedá zistenému profilu osobnosti a aj keď jeho intelektové schopnosti sú na úrovni podpriemeru, posudzovaný je sociálne zdatný a prakticky má nadpriemernú orientáciu v činnostiach smerujúcich k jeho vlastnému prospechu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi:

Lustrácia MV SR zo dňa 21.1.2025 na čl. 734 vyvrátila obhajobu obžalovaného resp. jeho tvrdenie, že v rozhodujúcom období odcestoval letom z H. letiska do R.; potvrdenie A. S. L. - čl. 1080 svedčí o tom, že maloleté neabsolvovali gyn. vyšetrenie v skúmanom období, rodné listy poškodených, výpis z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. A., správa o povesti mesto A., hodnotenie z Ústavu na výkon väzby, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, aktualizovaný odpis registra trestov, lustrácia v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/121/2008 boli prečítané: zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 8.4.2009, rozsudok č.k. 3T/121/2008-515 z 27.5.2009, hlásenie zmien – vykonaný trest dňom 22.7.2015. Ďalej boli prečítané: rozsudok sp. zn. 3T/69/2016, trestný rozkaz sp. zn. 3T/32/2021, trestný rozkaz sp. zn. 3T/65/2022. Týmito listinnými dôkazmi bolo preukázané predchádzajúce odsúdenie pre zločin (3T/121/2008), ako aj nesplnenie podmienok pre prípadné zahladenie odsúdenia.

Vyhodnotenie dokazovania o skutku pod bodom 1 (C.):

Výpoveď poškodenej maloletej – v čase skutku dovŕšených sedemnásť rokov – D. I., súd považoval za dôkaz, ktorý výlučne alebo v rozhodujúcej miere usvedčuje obžalovaného. Z tohto dôvodu samosudca u znalkyne psychologičky skúmal možnosť opätovného vypočutia D. I. - či opätovný výsluch D. I., ktorý by bol vedený tak, že by bolo zabezpečené, aby sa zabránilo vizuálnemu kontaktu s obžalovaným, teda s využitím technických zariadení, by mohol ohroziť závažným spôsobom jej ďalší vývin. Znalkyňa uviedla, že výsluch D. I. s takým zabezpečením, je možný a vzhľadom na to, že prvým aj druhým vyšetrením sme preukázali, že jej osobnosť je konštantná, takýto výsluch by neohrozil jej ďalší vývin, ani by nezanechal na jej osobnosti negatívne následky.

Na základe vyjadrenia znalkyne súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júna 2025 výsluch svedkyne D. I. (v čase výsluchu plnoletá obeť trestného činu) prostredníctvom videokonferencie. Týmto postupom súd zabezpečil naplnenie práva obžalovaného na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru, to je právo vypočúvať alebo dať vypočuť svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a vypočutie svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe.

Výpoveď tejto svedkyne súd popísal v úvode odôvodnenia tohto rozsudku a považuje ju za presvedčivú a usvedčujúcu, ktorej zodpovedá aj výpoveď svedka P. S..

Trestný čin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 Trestného zákona je zaradený medzi trestné činy proti slobode a ľudskej dôstojnosti (prvý diel druhej hlavy druhej časti Trestného zákona) a jeho znaky naplní ten páchatel, ktorý buď

- s použitím podvodného konania, lsti, obmedzovania osobnej slobody, únosu, násillia, hrozby násillia, hrozby inej ťažkej ujmy alebo iných foriem donucovania, prijatia alebo poskytnutia peňažného plnenia či iných výhod na dosiahnutie súhlasu osoby, na ktorú je iná osoba odkázaná, alebo zneužitia svojho postavenia alebo zneužitia bezbrannosti alebo inak zraniteľného postavenia zláka, prepravy, prechováva, odovzdá alebo prevezme iného, hoci aj s jeho súhlasom, na účel jeho prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania vrátane pornografie, nútenej práce či nútenej služby vrátane žobrania, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, núteneho sobáša, zneužívania na páchanie trestnej činnosti, odoberania orgánov, tkanív či bunky alebo iných foriem vykorisťovania;

alebo

- zláka, prepravy, prechováva, odovzdá alebo prevezme dieťa, hoci aj s jeho súhlasom, na účel detskej prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania vrátane detskej pornografie, nútenej práce či nútenej služby vrátane žobrania, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, núteneho sobáša, zneužívania na páchanie trestnej činnosti, nezákonnej adopcie, odoberania orgánov, tkanív či bunky alebo iných foriem vykorisťovania.

Podľa § 38 ods. 1 TZ, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Druhý odsek ust. § 179 TZ je základnou skutkovou podstatou – alternatívou k prvému odseku, ktorých súčasné použitie v prípade, že jedinou obeťou konania páchatel'a je dieťa, je vylúčené. Z uvedeného dôvodu súd upozorňuje na skutočnosť, že zákonným znakom trestného činu podľa § 179 ods. 2 Trestného zákona, nie je použitie násillia, preto čin uvedený v druhom odseku je možné spáchať závažnejším spôsobom konania v zmysle § 138 písm. d) Trestného zákona, t.j. násillím a hrozbou bezprostredného násillia.

Aby páchatel' bol trestne zodpovedný za trestný čin obchodovania s ľuďmi, po objektívnej stránke musia byť kumulatívne splnené oba znaky – samotné konanie páchatel'a spočívajúce v zlákaní, preprave, prechovávaní, odovzdaní alebo prevzatí obete a niektorý zo spôsobov vykonania tohto činu uvedeného vyššie. Páchatel' okrem toho musí konať za účelom

- prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania, vrátane pornografie.

Prechovávaním sa rozumie akákoľvek dispozícia s poškodeným a po akúkoľvek dobu (napr. ubytovanie osoby, poskytnutie nocľahu), pričom na trestnú zodpovednosť sa vyžaduje, aby prechovávaná osoba mala vedomosť o účele prechovávania.

Podľa § 132 ods. 2 TZ, detskou prostitúciou sa na účely tohto zákona rozumie uspokojovanie sexuálnych potrieb iného súložou, iným spôsobom pohlavného styku alebo iným obdobným sexuálnym stykom s dieťaťom za odmenu alebo jej príslub, bez ohľadu na to, či táto odmena alebo jej príslub boli poskytnuté dieťaťu alebo tretej osobe.

Súd preto konanie obžalovaného A. B. popísané v bode 1/ tohto rozsudku posúdil ako konanie, ktorým prechovával dieťa na účel detskej prostitúcie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – násilím a hrozbou bezprostredného násillia, čím naplnil znaky zločinu obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona.

Vyhodnotenie dokazovania o skutku pod bodom 2 (A.):

Okresný súd upozorňuje, že výrok o vine za skutok pod bodom 2/ neopiera o výpovede svedkýň – matky maloletých dievčat: A. B., V. N., A. B., a A. L.. To je dôvod, pre ktorý obsah výpovedí týchto svedkýň súd neuvádzal pri dôkazoch o skutku pod bodom 2/. Z obsahu týchto výpovedí planie jediný relevantný záver – zlyhanie rodičovskej starostlivosti a ľahostajnosť rodičov k výchove maloletých dievčat.

V konaní pred súdom nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, žeby A. B. nútil maloleté dievčatá mať pohlavný styk pod hrozbou násillia. Pri tomto skutku bolo preukázané, že A. B. vediac o zneužívaní alkoholu a prchavých látok maloletými dievčatami, naviedol tieto dievčatá, aj v čase kedy boli pod vplyvom alkoholu a prchavých látok, aby navštevovali jeho byt a aby tam mali opakovane pohlavný styk s viacerými mladými mužmi.

Dobu, počas ktorej bol skutok spáchaný bolo možné určiť len veľmi problematcky – iba podľa neurčitých výpovedí svedkov (bola už tma, bola zima a pod.). Napríklad, vyšetrovatel' zisťoval, v ktorom období bol skutok spáchaný - na otázku vyšetrovatel'a v akom období tam chodili, svedkyňa uviedla „Zima, tak jak teraz bolo.“ (Výsluch konaný dňa 1.10.2024 – poznámka súdu.)

A. B. tak konal ako osoba pochádzajúca z priestorovo separovanej lokality, ktorá vytvára koncentrovanú a generačne reprodukovánú chudobu, v ktorej sa pohybuje dominantným spôsobom, pretože hodnotové nastavenie a mentálna výbava osôb v tomto prostredí ho rešpektuje aj pre jeho kriminálnu minulosť. Toto svoje postavenie obžalovaný dokázal vo vzťahu k poškodeným jednoducho využiť (aj zneužiť).

Pod zlákaním možno rozumieť akýkoľvek spôsob, ktorým páchatel' získa osobu na účel spomenutý v tomto ustanovení (môže ísť o lákavý sľub, prehováranie, poskytnutie peňazí, daru a pod.

Obžalovaný „parazitoval“ na tom, že maloleté poškodené mali pohlavný styk s mužmi uvedenými vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nakoľko násillie zo strany obžalovaného voči maloletým pri ich „pobyte“ v jeho byte nebolo preukázané bez akýchkoľvek pochybností, tak aby mohlo byť súčasťou skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku. Z uvedeného dôvodu okresný súd oproti obžalobe neuznal obvineného za vinného pre skutok spáchaný pod hrozbou násillia alebo za použitia násillia.

Súd konanie obžalovaného popísané v bode 2/ tohto rozsudku posúdil ako konanie, ktorým zlákal dieťa, na účel detskej prostitúcie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, čím naplnil znaky zločinu obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona.

Súd pri úvahách o treste upozorňuje na osobu obvineného, ktorý bol doposiaľ pätnásťkrát súdne trestaný naposledy v roku 2022, pričom v prípade obvineného ide o osobu, ktorá pravidelne pácha

trestnú činnosť, dopúšťa sa recidívy, bol celkovo pätnásťkrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť, vrátane násilnej trestnej, čo je zrejmé z odpisu registra trestov obvineného, nachádzajúceho sa vo vyšetrovacom spise.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/121/2018 bol prečítaný rozsudok č.k. 3T/121/2018-515 z 22.5.2009, ktorým bol A. B. naposledy uznaný za vinného zo spáchania zločinu – porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 (pre obžalovaného zmena zákona v jeho prospech) pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu – zo siedmich rokov na osem rokov a osem mesiacov.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, ustanovenia odsekov 3 a 4 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Obsahovo to isté znenie v znení Trestného zákona pred novelou:

§ 38 ods. 7 - ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Okresný súd poukazuje na rozhodnutie č. 26 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2020, ktoré sa vzťahuje aj na aplikáciu ust. § 38 ods. 5 TZ v znení po novele:

Po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona obsoletné, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje (naďalej len) hornú hranicu trestnej sadzby, s § 38 ods. 4 až 6 Trestného zákona, ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, a je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2020, sp. zn. 5 Tdo 66/2019)

„Najvyšší súd konštatuje, že po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, už nemôže nastať situácia, že by súčasné použitie § 38 ods. 4, ods. 5 alebo ods. 6 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Inými slovami, keďže po zrušení časti tzv. asperačnej zásady o zvyšovaní dolnej hranice trestnej sadzby už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorý zvyšuje (už len) hornú hranicu trestnej sadzby, s § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák., ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne. Ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. je tak po zverejnení označeného nálezu v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. od 21. decembra 2012 obsoletné (k tomu viď rovnako rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2019, sp. zn. 2To/66/2019, alebo rozsudok Krajského súdu v Nitre z 2. júla 2019, sp. zn. 1To/56/2019)“.

Z vyššie uvedeného dôvodu okresný súd aplikoval sprísnenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 TZ v znení účinnom od 6. augusta 2024 a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici sprísnenej trestnej sadzby – na osem rokov a osem mesiacov. O vonkajšej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody súd vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného rozhodol tak, že ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad a to pre splnenie podmienok uvedených v § 76 ods. 1 TZ - ochranný dohľad môže súd uložiť páchatel'ovi zločinu, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Pri rozhodovaní o škode uplatnenej maloletou H. K. a maloletou F. K., súd poukazuje na nasledovné: V zmysle § 46 ods. 1 TP, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva

alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody – a vykonávať ďalšie procesné oprávnenia poškodeného.

Poškodené si v súlade s § 46 ods. 3 TP, uplatnili nárok na náhradu škody – morálnu ujmu, pričom požadovali priznanie sumy po 7 500,00 eur. Výšku uplatnenej škody odôvodnili tým, že došlo k zásahu do osobných a osobnostných práv, osobnej slobody a ľudskej dôstojnosti, súkromia a intímneho života.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 274/2017 Z. z., o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie obzvlášť zraniteľnou obeťou dieťa; dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, a ak nie je vek osoby známy a existuje dôvod domnievať sa, že je dieťaťom, považuje sa za dieťa, až kým sa nepreukáže opak, osoba staršia ako 75 rokov, osoba so zdravotným postihnutím, obeť trestného činu obchodovania s ľuďmi, trestného činu nedobrovoľného zmiznutia, trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, trestného činu spáchaného organizovanou skupinou, niektorého z trestných činov proti ľudskej dôstojnosti, niektorého z trestných činov terorizmu alebo trestného činu domáceho násillia, obeť trestného činu spáchaného násillím alebo hrozbou násillia z dôvodu jej pohlavia, sexuálnej orientácie, národnosti, rasovej alebo etnickej príslušnosti, náboženského vyznania alebo viery, obeť iného trestného činu, ktorá je vystavená vyššiemu riziku opakovanej viktimizácie alebo druhotnej viktimizácie zistenému na základe individuálneho posúdenia obeť a jej osobných vlastností, vzťahu k páchatel'ovi alebo závislosti od páchatel'a, druhu alebo povahy a okolností spáchania trestného činu.

Súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy poškodenej vychádzal z ust. § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z.z., o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého pri trestnom čine obchodovania s ľuďmi, trestnom čine znásillnenia, trestnom čine sexuálneho násillia, trestnom čine sexuálneho zneužívania, trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo trestnom čine nedobrovoľného zmiznutia má obeť násillného trestného činu nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške desaťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

Minimálnu mzdu upravuje zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde. Oznámením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 372/2023 Z. z. bola pre rok 2024 ustanovená suma minimálnej mzdy vo výške 750,00 eur za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou.

I keď zákon č. 274/2017 Z.z., o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, upravuje postup jednorazového finančného odškodnenie osôb, ktorým bola v dôsledku úmyselných násillných trestných činov spôsobená majetková, resp. morálna škoda v osobitne upravenom konaní o poskytnutí odškodnenia, pričom o poskytnutí odškodnenia rozhoduje a odškodnenie vypláca na základe písomnej žiadosti poškodeného rozhodovací orgán, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, rozsah odškodnenia možno aplikovať aj v adhéznom konaní v rámci trestného konania.

Primárnym subjektom, ktorý však má odškodniť obeť trestného činu je jeho páchatel'.

Súd sledujúc cieľ smernice Rady 2004/80/ES z 29. apríla 2004 o náhradách obetiam trestnej činnosti (príloha k zákonu č. 274/2017 Z. z.) - spravodlivé a primerané odškodnenie pre obeť úmyselných násillných trestných činov (čl. 12), rozhodol o povinnosti obžalovaného zaplatiť poškodeným náhradu morálnej škody vo výške 7 500,00 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku

rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.